

SÜVEG ÉS VIDÉKE

Megjelenik minden vasárnap.

<p>Szerkesztőség és kiadóhivatal: Süvegen, Horvát Gábor könyvkereskedésében.</p>	<p>Előfizetési árak: Egész évre 8 K., félévre 4 K., negyedévre 2 K. — Egyes szám ára 20 fillér.</p>	<p>Hirdetések egység szerinti: A nyílt tér sora 1 korona.</p>
---	--	--

Karácsony.

„Kisded született nekünk és fiu adott nekünk és annak fejedelemsége az ő vállán vagyon; és hivattatik az ő neve: Csodálatosnak, Tanácsadónak, Istennek, Erősnek, a következő idő Atyjának, Békesség fejedelmének.” Jsa. 9. 6.

És aki ma eljött közénk, szegény nyomorult, megsanyargatott földi emberek közé, ő: Erős, Tanácsadó, Békesség fejedelme.

És ahova eljött, itt lent a földön: erős, tanács, békesség nélkül pusztulnak nyomorultan vérezve az emberek messze, havas csatamezőkön; sokan, ezer meg ezer számra.

És itthon: aggódnak, remegnek félve, keserű lélekkel a hozzátartozók, a szerető szívek. Hol vegyék az erőt mindenek kibírásához? Hol vegyék a kitartást ennyi idő elmultán? Ennyi sanyargatás között?

Hova forduljanak nyugalomért ha nem a valláshoz? Hol találjanak enyhét, honnan merítsenek reményt, vigasztalást — ha nem az imából?

Ma, amikor felgyulnak a karácsonyfa lángjai és békesség, öröm hatja át a gyermekszíveket, hova meneküljön a felnőttek vergődő, vérző szíve, mikor eszükbe jut valaki, akit nagyon sze-

retnek, — s aki ott künn a havas hegyeken, dértől lepott fenyőfák allján, fogvacogva a hidegtől — áll őrt és minden percben leterítheti egy ellenes golyó? Kinek — kitudja? — nem-e éppen ez az utolsó estélye?

Hova forduljon ilyen kínzó gondolatoktól zaklatott, kétségbeesett emberi lélek: ha nem az imához?

Különösen ma, amikor a Békesség fejedelme eljött közénk, szegény, nyomorult békétlenkedő emberek közé, akik itt a földön egymást pusztítják, ölik. S mintha teljesen ismeretlen fogalomná vált volna közöttünk ez a szó: Bébe:

Mintha régen-régen lett volna az a boldog idő, amikor szerető, derűs, örömteljes családok álltak a karácsonyfa alatt, mind együtt. S most milyen elszakított, feldult, gyászos családikörökre süt a kicsi gyertyák fénye.

Tán a gyermeköröm sem oly hangos, kitörő vígsággal teljes, mint előbb volt Mintha az is csendesebb, halkabb lenne az utóbbi két karácsony alkalmából.

Ott messze a lövészárók mélyén, kis faluk nyomorult, elhagyott viskóiban, hótól lepott hegyek ormán — pedig fájó, vágódó szívvel gondolnak haza a katonák, a kedves, meghitt kicsi, vagy drága előkelő otthonokra,

ahol ma este ünnepi fénybe öltözik a szoba és a zöldelő, dúsan megrakott fenyőfa alatt együtt áll az ő családjuk, — de ők? — oh ők messze zárva ebből a boldogan megnyugtató, kedves körből! S ha lelkek a képzeletben haza is álmódja magát: rideg kegyetlenséggel ébreszti fel őket egy-egy süvítő ágyugolyó, mely a közepükben robban széjjel!

Bár a betlehemi Kisded születésének emlékünnepe hozna békét újból a földre. Hozná meg a szegény agyonhajszolt emberszíveknek nyugalmas boldogságát. Hozná meg a szeretetet, hogy végre ne öljk egymást kegyetlen harcokban, nyomorult földi halandók. S az elcsüggedt, kesergő lelkeknek adna: Erőt, Tanácsot a Békesség fejedelme, hogy kibírják a rájuk mért nehéz megpróbáltatásokat ezekben a szomorú hetekben, hónapokban.

És ma, amikor megállunk az égi Kisded jászol-bőcsőjénél, az első kérésünk is, meg az utolsó is az legyen Hozzá, hogy adja meg mielőbb a Békét, annak a szegény, sokat kiállott, minden rossztól megsanyargatott, nyomorusággal és bánatokkal megterhelt, agyonkínzott lelkű, megtépett szívű, — de még mindig a jóban bizó s egy szebb jövőben reménykedő magyar nemzetnek! — Úgy legyen!

Németh Bőske.

Karácsonyi álom

Sőtét van, borzasztó sőtét, csak az út féhérsége világít gyöngén Körülöttem fák és fák, tehát erdőben vagyok; miként jutottam ide? Nem emlékszem, hogy jöttem volna...

De hát itt nem maradhatok; félek is, a fák olyan kísértetiesen zizegnek, zúgnak.

Kibotorkálok az utra, mintha messze valami fényt látnék, talán ház van ott, de meglehet, hogy nincs is. A fény olyan gyöngye bizonytalan lehet, hogy csak képzelődés.

Mindamellet megindulok abban az irányban: fáradtan, félve, majdnem minden remény nélkül.

De azért felderülök, amint közelebb érve mind erősebb lesz a fény. Hálaisten, valami emberlakta hely a rengetegben.

Ici-pici ház előtt állok, alig hogy elfér rajta ajtó, ablak, tehát innen jött a gyöngye világítás, ami ide csalt.

Egy kicsit tétovázok, hogy megkopogtassam-e a kicsi ajtót, de aztán rászánom magamat; csak jó emberek férnek meg ilyen kis helyen.

Hallok valami gyöngye csettést-botlést belülről, aztán egy kicsi öreg ember áll a kinyitott ajtóban.

— Eltévedtél? jöjj be — szól szeliden az öreg.

Én félve, alázatosan lépek be, szeretnék hozzájuk társulni ezekhez az emberekhez és

pici házukhoz. Még egy kicsi öregasszony is ül a kemence mellett, az egész szoba tulajdonképpen a kemencéből áll.

Az öreg ember egy zsákot terít a padlóra és megszólal:

— Ül le ha fáradt vagy, kérj enni, ha éhes vagy, mi jószívvel fogadjuk az eltévedt embereket

— Hová tévedtem? szólok elkeseredve.

— A jó utra, leányom — felelt az öreg — neked megadott az a kiváltság, hogy megtaláljad és megismerjed a vezeklés útját és meglásd a megüdvözülést.

— Megfogom látni mikor? kérdeztem.

— Nemsokára — ez volt az öreg kurta válasza. Az asszony megszólalt semmit, mintha néma lenne és nem látta, úgy ült egy helyben, lecsukva szemét. Én sem mertem szólni, csak ültem várva, mikor fogom megismerni a vezeklést, amely üdvösségre vezet.

Ültünk így némán talán igen soká, vagy csak egy félórát, nem tudom, de egyszer csak megörögtek a kisajtót. Az öreg ember fűgön felugrott. Egy sápadt, kimerült katonát eresztett be. Amint a világosság rácsapódott, borzongva láttam, hogy lábai nem eleven húsból, hanem fából valók. Két kezébe hosszú mankók, így vonzolja magát a kemence padkájához.

Mellém ül, nem szól semmit, fáradtan hajlja fejét mankóira. Házigazdánk ezalatt ételfélét rak egy tányérra és sző nélkül a csonka katonára él teszi. Az egy darabig csak nézi, aztán mohón enni kezd.

A szobában ismét csend, az öreg asszony mintha nem élne, az öreg ember és én hallgatunk, csak a katona csámcsogása hallatszik.

Megköszöni az ételt és visszaadja a kiürült edényt. Mankóit felszedve, próbál kifelé menni. Az öreg ember lassan kinyitja az ajtót, nem marasztalja, még bucsu-szót sem mond neki.

Újra hárman voltunk, én azon gondolkodtam, hogy kellene valamit mondani, mert rettenetesen hatott rám ez a hallgatás.

— Ki volt ez? — kérdeztem az öreget.

— Ez volt a vezeklés — felelt ő és most megeredt a szava. — Láttad a gránátokat, amelyek megvilágosítják az eget? Borzalmas tűzfeket, amely az emberek husát tépi, a katonákat, akik előbb pár perccel szuronyt tudtak ragadni és löktek bennük az erőt, a másik percben ott áll a nyomorék, félelme?

De abban a pillanatban, mikor gránátok tüze megvilágítja a láthatárt, a csonka katonát meglát egy utat, amely rengetegen visz keresztül; — sőtét, borzalmas, keserves utat, amely tele van a föld minden sivárságával.

Csak messze, igen messze világít egy pont és a katona megindul ezen az uton.

Vannak csodás dolgok és borzalmasak, amiket némely ember sohasem lát meg.

Keserves utazás az egy célpont felé, keseredett lelkek hosszú vánszorgása. Ezen az uton már igen sokan járnak, vonzolja őket a csonka testüket.

A nők a háboruban.

A német példa után az osztrák-magyar hadvezetőség is a legkomolyabban foglalkozik azzal a problémával, hogy a harcra vonult férfiakosság helyét egyes foglalkozási ágakban nőkkel töltsse be. De ez nem úgy történne, mint ma, hogy aki akar az megy dolgozni, hanem valósággal női sorozást, illetve hadimunkára való behívást képzelnek el ezalatt egyesek és közöttük az illetékes tényezők egynemelyike is.

Van valami lélekemelő tudat abban, hogy Németország és mi, akikre rákényszerítették ezt a háborút, elvagyunk határozva arra, hogy azt minden áron és minden erővel végigküzdjük.

Ma már valóban mindenki részese a háborúnak. Ki valódi harci eszközökkel, ki pedig a béke eszközeivel munkálkodik azon, hogy ez a háboru minél előbb és minél dicsőségesebb békével fejeződjék be.

Miután minden egyes kére, minden egyes főre, minden emberre szükség van, nem tartjuk kizártnak és lehetetlennek, hogy a németek, akik praktikus és üzleti gondolkodásukról régóta híresek, tényleg fel akarják használni a nők munkaerőjét is ennek a háborúnak a viseléséhez. Természetesen nem gondolhatunk itt arra, hogy a nőket éppen úgy tekintet nélkül korukra, képzettségükre, hajlamaikra fogják beosztani hadimunkára, mint ahogy a férfiaknak mindenféle katonai szolgálatot teljesíteniük kell, de képzeljük úgy, hogy a nőknek is kell dolgozniuk.

És ebben nem szabad senkinek magára nézve veszélyt vagy kellemetlenséget látni. Legyen meggyőződve minden nő, hogy arra a munkára fogják alkalmazni, amely hajlamainak, erejének, műveltségének megfelelő.

Ugyálszik a német nők ezt be is látják. Igaz, hogy ez a dolog, amiről beszélünk, még csak terv, de Németországban a tervet is pro e kontra megcsukták vitatni, mielőtt konkrét alakban az ország elé kerül és eddig a tervvel szemben egy hangot sem hallottunk.

Az a szoros szövetség, amellyel mi Németországhoz vagyunk fűzve, eddig is azt bizonyította, hogy minden intézkedést közösen szoktunk tenni. Egyáltalában nem lehetetlen tehát, hogyha különösen Németországba ez a terv, illetve intézkedés beválik, hogy nálunk is utánzásra fog találni.

Oh de messze vannak meg mind, — sóhajtott az öreg ember.

De most elmondom neked leányom, mi van ott annál a célpontnál, ami olyan méretetlen messzeségből ide világít.

— Az leányom egy csudaszép kert, telve eddig sosem látott csuda-virágokkal, ezüst sással, amely a langyos szél himbálásakor édes zenét zizeg.

Éz ennek a kertnek a közepén gyönyörű márvány-medencében van egy nagy tó, ezt úgy hívják az élet vize és aki ebből merít, örök élete van.

Mikor az ellikkadt csonka hős beér a gyönyörű kertbe, egy fehér asszony mutatja neki az utat a tóhoz. A katona pedig leveszi sapkáját és inni merít, ez visszadja neki erejét. Majd pedig meglocsolja csonka tagjait az élet vízával.

Aztán érzi, hogy valami változáson ment keresztül, mert már ép a keze, ép a lába. Ekkor tudára jön annak, hogy miért járta meg azt a végtelen hosszú sivatart. — Azért, hogy reménykedve, bizva dolgozzék.

A tóba dobott mankók helyébe pedig egy-egy piros rózsát uszik. És ha majd a tó tele lesz piros rózsával, akkor már nem lesz egy nyomorék ember sem a világon, aki éhez. Eddig mesélt nekem a kicsi öreg ember álomban, karácsony éjszakáján

Magyari Zsófia.

Tehát el kell készülnünk nekünk is és számolnunk kell vele.

Ugy hisszük, hogy a magyar nőknek nem kell nagy előkészület ennek a gondolatnak elfogadásához. A magyar történelem tele van magyar hősnők neveivel, akik valóban a háboru legveszesebb viharában vettek részt, a mai ivadék sem lehet annyira elfajult ősanjától, hogy a háboru érdekében a béke munkáját ne vállalná szívesen magára.

Még nem tudunk semmi biztosat, még nem tudjuk mi lesz, de mindenesetre el kell készülnünk. A magyar nők is készüljenek el arra, hogy ha más, kevésbé veszélyes eszközökkel is, de együtt fognak — esetleg — harcolni a jobb és boldogabb jövő érdekében a férfakkal.

A termelők figyelmébe.

Még csak néhány nap van hátra, mely idő alatt minden termény és gabonakészlet tulajdonos a búzát, rozst, koricát, zabot, lencsét, babot, lenest a legmagasabb áron (maximális ár) eladhatja a Haditermény-Részvénytársaságnak, vagy a bizományosainak. A hüvelyeseket, a babot, borsót, lencsét ezen idő alatt a helyi nyílt piacokon is szabad árulni, vagy a helybeli kiskereskedőknek eladni. Ezen felül 30 kiló hüvelyeset még szabad tartani házi, saját szükségletre.

December 26 után azonban senki sem rendelkezhet többé azokkal a hüvelyes- és gabonakészletekkel, amelyeket már november első napja óta mindenki köteles pontosan bejelenteni a közszégi előljáróságánál. Ezeket az összegeket készleteket december 26-ika után közszükségletre igénybevettnak jelenteni ki a kormányrendelet és ettől fogva bármikor elszállíthatják és 4 koronával olcsóbb árat fizetnek érte, mint a mennyi volt a december 26-ika előtti maximális ár.

Nincs tehát semmi ok arra, hogy a gazdák továbbra is visszatartsák készleteiket, hanem a saját jól fel fogott érdekükben áll, hogy december 26-ig eladják készleteiket. Többé elrejtésre nem lehet gondolni. Ezen túl nem a közszégi előljáróságok és a közigazgatási hatóságok erőitlen közegei vizsgálódnak az elrejtett készletek után, kiknek ez irányban kellő gyakorlati tapasztalataik sem voltak, hanem a pénzügyorség kipróbált szervei teljesítik ezt a funkciót.

A kormány 4397. M. E. sz. rendelete felhatalmazza a pénzügyminisztert, hogy a különböző kormányrendeletek ellenére be nem jelentett, elrejtett, vagy eltitkolt gabonaműek s az ezekből előállított liszt és dara, továbbá bab, borsó és lencse, végül a repcemag, lenmag és kendermag készleteket a pénzügyorséggel felkutathassa, zár alá vétethesse és lefoglalathassa. Együttal felhatalmazta a pénzügyminisztert, hogy a rendelet-k megszegésével forgalomba hozott árukat lefoglalhassa, az ország határán át való kivitelének megakadályoztassa. A pénzügyorség tagjainak erre vonatkozó jutalékát a pénzügyminiszter állapítja meg.

Steckenperd-liliomtejszappan

Bergmann & Co. cégtől Tetschen a Elbe.

egyre nagyobb kedveltségnek és elterjedtségnek örvendő szeples ellen elismert hatásánál fogva s a qdr- és szépség gondozásában való fölülmulhatatlanságáért. Ezernyi elismerőlevél! Sok legnagyobb kitiintetés! Bevásárlásnál óvatosság! Ügyeljen nyomatékosan a Steckenperd védőjegyre és a cég helyes nevére! Darabja 1 koronáért kapható gyógyszerárakban, drogeriákban, illatszerüzletekben stb. — Hasonlóképpen kitiintő Bergmann Marena liliomkrémje (80 fillér egy tubus). Kitiintő szer női kezek gondozására.

Álom a nagy-udvarról.

Annak, aki öröklől fogva van s örökre nincs s csupá ncsak ő ismeri az utat oda...

Álmodtam a nagy-udvarról,
Amelyikben hajna, régen
Labdát vertem és pigéztem.

A nagy-udvar fa-depó volt,
Benne rakás deszkák, lécek:
Hány bujócskát bujlik ottan
Kicsi lányok, kis legények.

Kemény talpja háton nyargalt
Nagy gerenda; rajta ültek
Innen ketten, onnan ketten,
S fel az égig úgy repültek,

Fényes hátú árbocokból
Pej-paripák lettek ottan.
Gyi, te csikó! S pej-paripán
Tündérkertbe lovagoltam.

Képeszélű mesés könyvem
Olvastam a kocsi-kasban
S mese-tengereken járó
Mese-hajó szállt alattam.

Pörgő csigát ostorozni,
Majd pitykézni, majd golyózni,
Kis kocsiba földet tóni,
Veréb farkát sóval sózni,

Ispilángot körbe járni,
Futócskában meg nem állni,
Farkas komát jól kizárni,
Szálló lepke után szállni,

Lepihenni, megpihenni,
Csiga-bigát várni, lesni,
Hogy kijőjjön, énekelni,
Piros bogyót láncra szedni,

Ágyascskába belebújni,
Kis kacsókat összecskálni,
A két szemet jól behunyni,
Boldog álmod úgy aludni.

Fa-depóban, nagy-udvarban
Igy ment ez vagy ezerévig;
Arra még az esztendő is
Kakas-lépésekkel mérik.

Hanem egyszer — hogy mi történt,
Ki tudatna ma már róla?
Ha nyikorog, tán arról szól
A nagy udvar kis ajtója.

Miért, mért nem, hogy kimentem,
A kis-ajtót benn becsukták;
Ráborultam, sírtam, sírtam,
Ijesztettek a nagy uccák.

Valaki jött, elcsalt onnan:
Édes arc, vagy édes álom;
Hej, azóta az udvarhoz
Az utat már nem találom.

Álmodtam a nagy udvarról,
Amelyikben hajna, régen
Labdát vertem és pigéztem.

Por Tamás.

— Kenyérjegy lesz az egész országban. Hir szerint a belügyminiszter osztrák mintára az egész országban életbelépteti a kenyérjegy rendszert, mert a gabna tekintetében a legnagyobb takarékoságra vagyunk utalva. Ezen intézkedés természetes következménye lesz, hogy a lisztutalvány rendszert ott is behozzák, ahol eddig azt nem ismerték. A kenyérjegy rendszer annyit jelent, hogy sem pék, sem vendéglő, sem kávéház, sem más üzlet nem szolgáltat ki még egy szelet kenyeret sem — csak jegy ellenében, melyet a hatóság állít ki és bocsát a fogyasztók rendelkezésére.

H I R E K.

Olvasóinknak kellemes karácsonyi ünnepeket kívánunk!

— **Tanácsülés.** Polyó hó 6 án megtartott tanácsülés a következő ügyeket tárgyalta: Minthogy Fuchs és Gross építőket a vármegye a kavicsszállítás alól felmentette, a város 5 évre az államépítészeti hivattal szerződést kötött 2 □ kitermelt kavicsnak a helyszíneire való kiszállítására.

A mérlegházból a szarvasmarháknál 30 fillérről 40 fillérré emelte fel a sertések mérlegdíja maradt 20 fillér.

A közutak karbantartási díját a kutak használói között kivetik.

Bakos József szolgáló fizetését 60 koronáról 70 koronára emelte fel. — A tisztviselők drágasági pótlékának megszavazását javasolja.

Eitner Zsigmond országgy. képviselő javasolja, minthogy a hadvezetőség több újabb kaszárnya felállításával foglalkozik, a képviselőtestület járjon utána, hogy Sümeg állandó katonaságot kapjon, mert mint megfelelő állomás, a hadügyminisztériumba bevan jegyezve. Az itteni lovastüzérség kapitánya örömmel és jó indulattal fogja kezelni az ügyet és ajánlani fogja, hogy Sümegen ne csak átmenetileg, hanem állandóan katonaság legyen. Más ügy nem lévén, a tárgyalás véget ért.

— **1916.** A nagy háború a harmadik év-folyamat fősti vérvörösré az emberiség történetében: 1916-ot. Uralkodó bolygója a Szaturnusz. 1916 szökő év, tehát Mátyás ugrik benne egyet s februárt megnöveszti egy nappal. Csillagászati érdekessége ránk nézve nincs, mert lesz ugyan 2 holdfogyatkozás az év folyamán, azonban nálunk egyiket sem lehet látni. Nevezetessége azonban, hogy a farsang ugyancsak hosszú lesz, egész március 7-ig tart. De mihaszna! A legények ott küzdenek a harctéren s ha marad is itthon »egy-két-három« nyomorult, biz azoknak nincs kedve házasodni ebben a vérzivataros, nehéz időben. De nemcsak házasodni, mulatni is kinek volna kedve, mikor alig van család, aki szeretettel nem volna érdekelve a nagy harcban. Husvét már egészen a tavaszba esik: április 23 ara. Karácsony hétfő napon lesz, tehát hármass ünneppont hoz. Bizunk benne: ez a karácsony csak meghozza a várva-várt dicsőséges, boldogságos békét, amelyre már epedve áhítozik az emberiség. Meghozza a mi katonáink és szövetségeseink diadalmas fegyvere. Ebben a reményben üdvözöljük 1916-ot s kívánunk boldog új esztendő!

— **Vadászat.** A sümegi vadásztársaság és a püspöki uradalom december 22 én közös vadászatot tartott nagy vadra. A vadászatra a helybeli tisztikar is hivatalos volt, amelynek több tagja részt is vett az érdekes vadászatban. Területekre került 4 szarvas és 3 óz, a vadászat tehát igen szép eredménnyel járt. A vadászatot Szűcs Zsigmond a sümegi társaság fővadása és Vendel János uradalmi erdőmester rendezte.

— **Ünnepély.** Pénteken karácsonyfa-ünnepély volt d. u. 3 órakor az ovóban, a kisdedecknél 4 órakor, a nyilvános jellegű kórházban 5 órakor. A gyermekek és a katonák örömmel fogadták a nekik jutott figyelem-tárgyakat. Jövő számunkban részletebben hozunk róla közleményt.

— **Népesedés Zalavármegyében.** Az elmúlt negyedévben Zalavármegyében született 2592, elhaltak 2370, szaporodás e szerint 222.

— **A fölmentettek behívása.** A belügyminiszter rendeletet intézett Zalavármegye alispánjához az 1873—1896. években született népfölkelésre kötelezettek fölmentése körül követendő eljárásról. A legutóbb sorozottak fölmentése körül is a régi módorzatok és elvek irányadók, mondja a miniszter, majd így folytatja: Ez alkalommal föl hívom, hogy a fölmentett alkalmazottnak elbocsátását, kilépését a fölmentő hatósághoz

eddig gyakorlatban volt bejelentésen kívül, a jövőben még az illető alkalmazottak elsőfoku katonai nyilvántartó hatóságuknak is azonnal és közvetlenül be kell jelenteni és pedig: a az A. alosztály katonailag már békében kiképzett népfölkelésre kötelezettek a községi illetőség szerint népfölkelő parancsnokságnak; b a háború folyama alatt bármikor bemutatott szemle alá vont népfölkelésre kötelezettek azon honvéd kiegészítő, illetőleg cs. és kir. kiegészítési kerület parancsnokságának, amelyekhez az illetők a »népfölkelési igazolványi lap« szerint bevonulni tartoznak; c a bemutatott szemlén való megjelenés és egyúttal bizonytalan időre a népfölkelésre kötelezettek tartózkodás szerinti honvédkiegészítő parancsnokságnak. Ez az intézkedés azt célozza, hogy az alkalmaztatásból elbocsátott kilépett népfölkelésre kötelezettek elbocsátásuk kilépésük után tényleges szolgálatra a legrövidebb idő alatt behívhatók, illetőleg bemutatott szemle elé állíthatók legyenek.

— **A zsemlye és apró sütemények gyártása** e hó 10-től kezdve tilos. A hivatalos közlöny legutóbbi számában olvassuk a rendeletet, melynek az első szakasza szerint kenyér, kenyerneműek vagy más sütemények előállításával ipar. vagy keresetszerűleg foglalkozó vállalatok, üzemek, üzletek vagy egyének buzának, rozsnak, arpanak és keverékeinek örleményeiből zsemlyét, kiflit, vagy más apró péksüteményeket nem állíthatnak elő és ily sütemények előállítására semmi nemű megbízást nem vállalhatnak. Ilyen süteményeket forgalomba hozni senkinek sem szabad. A második szakasz értelmében a főnti tiltó rendelkezéseket a belügyminiszter, akár az ország egész területére, akár annak egy részén a magánháztartásokra is kiterjesztheti. A 4. szakasz szerint ezentul csak oly cukrász sütemény állítható elő, amelynél a felhasznált anyagból a liszt nem éri el az egész mennyiség 50 százalékát. A tilalom megszűnéséig a rendelet két hónapig terhelő pénzbüntetést állapít meg.

— **Megszűnt tábori posta cenzurája.** Illetékes helyről jelentik, hogy a hadrakelt seregnél a táboripostán küldött leveleket a jövőben zártan, minden cenzura nélkül továbbítják a címzettnak. Így tehát a harctérről érkező levelek kézbesítését nem fogja többé késleltetni az, hogy a továbbítás előtt azokat megcenzurálják. A hadrakelt seregnél lévő parancsnokságok mindazonáltal időnkint, próbaképen átvizsgálják a leveleket és szigorúan felelősségre vonják azt, ki a fennálló rendelkezések ellen vét.

— **Expressleveleket** Budapestre küldeni 1916. január 15-ig a m. kir. posta beszüntette, mert Budapesten nem áll kellő mennyiségű személyzet a kézbesítés rendelkezésére.

— **Több lesz az ezüstpénz.** Hir szerint az osztrák-magyar bank a jövőben megszorítja a kétkoronás papírjegyek kibocsátását és lehetőleg csak katonai szükségletekre fogja azokat korlátozni. A bank a polgári szükségletet ezüst kétkoronásoknak fokozottabb mértékben való kibocsátásával akarja fedezni, másrészt pedig ujjakkal pótolja a kétkoronás papírjegyeket a saját nyomdájából. Az intézkedés mindenestre nagyon praktikus, mert a polgári forgalomban a papírjegyek nem bizonyulnak tulságos praktikusnak.

— **A községi jegyzők előlege.** A belügyminiszter megengedte, hogy a községi jegyzők két havi fizetésüket beszerzési, előlegként fölvehessék. Ebben a kedvezményben a segédjegyzők is részesülhetnek. Az előleget fizésleiben kell 1916. január 1-től visszafizetni. Viszont az előleget december 31-ig okvetlenül föl kell venni, mert később már nem utalják ki.

— **Köszönet.** A helybeli kiegészítő hadikórház sebesültjei karácsonyfájára adakoztak: Kepich Emil, M. kossa Gusztávné 20—20 K, Epstein Vimosné 10 K; Lukonich Gáborné drné, Takács Zsigmond 5—5 K; Horvát Szócsi, Kláffl Jolán 3—3 K; Dehény Józsefné, Klénner Jánosné, Sümegi Tivadarné, Talabér Károlyné, Vértessy Edit 2—2 K; Eitner Vilma, Vértessy Béláné, 1—1 K; cigá-

rettát, gyümölcsöt: Epstein Ödön, Kellemen Károlyné drné, Rotschild Sándor; harisnyát Korein és Vinkler. A helybeli órvátskoldások karácsonyára adakoztak Csizmazia István 6 K; Vendel Jánosné 5 K; M. Kossa Gusztávné 4 K; Hercig Bálint 3 K; Bozó Manóné, Bricht Viktorné Eitler Vilma, Kúzdny Árpádné, Lukonich Gáborné drné, Sümegi Tivadarné, özv. Tóth Józsefné 2—2 K; Kaufmanné, Lackovics Sándorné 1—1 K; gyümölcsöt, süteményt: Jenyay Gézné drné, Kellemen Károlyné drné, Scholtz Károlyné, Sümegi Tivadarné, Vendel János (Karácsonyfát is. — Köszönet. Dr. Kellemen Károlyné a hadikórház háziasszonya, a jól. nőegyesület elnöke.

— **Az ovókórházban ápolt katonák karácsonyi ajándékához hozzá járultak:** Kepich gőzmalom tulajdonos 10 K, Sümegi Tivadar, Kúzdny Árpádné, Talabér Károlyné, Gold nővérek 2—2 K, összesen 18 K. Epstein Ödön 250 Rotschild Sándorné 100 drb cigaretta, az utóbbi még dió és almát küldött. Kovács Józsefné („Vároldal:”) 1 liter zsir. Zöldségfélével: Holba Jánosné és Csiszár Ferencné. Solyomy Tivadarné 10 liter P. Pethő Léránd szentferencrendű házfőnök 9 liter bort küldött. Sümegi Tivadar tisztartó egész hónap minden vasárnapján, úgy most az ünnepeken is bor és szivarral vendégelte meg katonáinkat. Korein és Vinkler kereskedők 6 drb. zsepkendőt adtak. Mult számból Geiger Jánosné 2 K és 3 klgm. dió adománya kimaradt, mit ezennel helyre igazítva hozunk. Mindezekért fogadják hálás köszönetünket. Sümeg 1615 december 24. Scholtz Károlyné Bánfi Alejos elnökök.

Felelős szerkesztő: Horvát Imre.

Szerkesztőtárs: Németh Böske.

Laptulajdonos és kiadó: Horvát Gábor.

SÜMEGI NÉPBANK, SÜMEG. ÉRTESETÉS.

A Sümegi Nébank heti befizetéses üzletágának XLIV. csoportját 1916. január hó 3-án nyitja meg, a következő feltételek mellett.

1) A legkisebb összeg illetve részlet 50 fillér, mely összeg hetenkint fizetendő be.

2) A befizetések 184 hétre terjednek s minden teljesen befizetett részlet azaz 92 korona után a 184 hét elteltével 100 K fizetetik ki a betevőknek.

3) Az ekként kitevő 8 korona különbözet a kamat, ami 5 százalékos kamatozásnak felel meg.

4) 10 százalékos tőkekamatadót az intézet viseli.

5) A heti 50 fillér befizetője 100 korona (heti 1 korona befizetőj 200 korona s így tovább) kölcsönt nyerhet az igazgatóság által megszavazott belyegköteles adóslevél ellenében, mely kölcsönnek minden 100 koronája után hetenkint 14 fillér kamat fizetendő.

6) Beiratási díj részletenként 20 fillér

7) A vidéki betevők fizetéseiket az intézet által díjmentesen állandó postatakarékpénztárlapokkal eszközölhetik. Felkérjük ennél fogva, hogy amennyiben ezen üzletágban résztvenni szándékozik, bennünket ezen szándékáról a heti részlet megjelölése mellett értesíteni sziveskedjék.

Bővebb felvilágosítással készséggel szolgál a

Sümegi Népbank igazgatósága.

A P O L L O

mozgófényképszínház • Ramassetter-utca.

December hó 25-én, szombaton és 26-án, vasárnap
szinre kerül:

Fényes kiállítás!

Fényes kiállítás!

Karácsonyi éj

aktuális dráma 3 felvonásban.

Háborus képek

(Eikó hét 51 sz.)

Rudolfi és a Salometánc

Humoros.

Leonárd karikaturái

Humoros.

Frocot és a cselédleány

Humoros.

HELYÁRAK: Páholyszék (5 személyre) 5 K, Zöllye 80 f. Körszék 60 f. Támlás-
szék 40 f. D i á k és g y e r m e k j e g y : Páholyszék 60 fillér,
Zöllye 50 fillér, Körszék 40 fillér. Támlásszék 20 fillér.

KATONÁK: (őrmestertől lefelé.) Zöllye 70 fillér. Kör zék 50 fillér. Támlásszék
30 fillér.

Kezdeté mind a két nap fél 4, ³/₄ 6 és este 8 órakor.

Mind a két előadásra páholyok Horvát Gábornál előre válthatók.

Januar 1-én és 2-án általános közkívánatra Quó Vadis?

Két jegyszedő leány felvétetik!